

Рівнянка Яна Зінкевич: "Страшно, коли твоє забите пораненими авто розстрілюють"

Опубліковано [Віта Рижук](#) Чтв, 12/03/2015 - 14:59

Інформація з сайту: <http://vse.rv.ua/intervyu/1426165170-rivnyanka-yana-zinkevich-strashno-koli-tvoie-zabite-poranenimi-avto>

Дата звернення:17.03.2015

Їй всього 19 років, а життєвий досвід має більший, аніж декілька однолітків разом узятих. Із початком війни на сході Яна Зінкевич врятувала життя майже двом стоням поранених бійців. Дівчину нагородили відзнакою збройних сил України за військову доблесть, але цим не хизується. Каже, для неї головне - рятувати життя та отримати перемогу у війні. Все інше - то другорядне. Вчора із командиром медбригади Яною Зінкевич вдалося поспілкуватися і кореспонденту сайту "ВСЕ".

У розмові - спокійна та врівноважена. Командир медбригади навчилася відповідати швидко і лаконічно. Зараз у підпорядкуванні Яни Зінкевич - майже 200 людей. Як каже сама дівчина - вони займають більше виконавчу роль. У медбригаді добровольці вже налагодили своєрідну структуру відносин, тому рятувати життя пораненим набагато легше.

- Маю банальне запитання: як 19-річна дівчина опинилася в епіцентрі війни на сході? Як батьки відреагували на такий вибір?

- Зимою минулого року, ще під час подій на Майдані, приєдналася до рівненського "Правого Сектора". Під час першої хвилі мобілізації довго не роздумувала, відразу поїхала на схід. Спочатку жили у звичайному наметі, вже згодом переїхали на іншу базу, де і зараз працюємо. Особливо сумніватися не було часу. Для себе вирішила – хтось повинен це робити, адже адекватних структур, які рятували б життя пораненим, немає. А рідні... Змирилися і донині дуже за мене переживають. Ми часто зідзвонюємося. Вони сприйняли мій вибір, і я за це дуже вдячна.

- Але, якщо я не помиляюся, у тебе немає медичної освіти. Як навчилася рятувати життя поранених?

- Після закінчення школи хотіла пов'язати своє життя з медициною. Детально вивчала біологію, анатомію людини, відвідувала курси з надання першої медичної допомоги. Ці знання мені знадобилися. Щоправда, не в університеті, а на війні. Зараз всі ази хірургії вивчаю не в теорії, а на практиці.

- Є почуття страху? Ти ж мало не щодня зустрічаєшся із смертю?

- Ні, страшно, коли везеш повний автомобіль поранених, а твоє авто обстрілюють або кидають міни. В ті хвилини ти переживаєш не за своє життя, а за долю людей, які лежать безпорадні позаду тебе.

- Багато поранених врятувала?

- Більше 200 чоловік. Раніше запам'ятовувала їх. Але коли бойові дії стали більш активними, - особливо в Донецькому аеропорту або у битві під Дебальцевим - потрібно було рятувати життя декільком бійцям одночасно. Тоді ти не думаєш ні про кулі, які летять біля тебе, ні про своє життя - просто концентруєш увагу і робиш свою справу.

- Ти говорила, що маєш цілу медбригаду. Хто ці люди, які тобі допомагають?

- Добровольці, лікарі, люди, які, як і я, рятують життя іншим.

- Що найважче у вашій роботі?

- Швидко реагувати та не боятися. Ми рятуємо людей з-під обстрілів, потрібно вміти ховатися від куль, швидко надавати першу допомогу та доставити бійців до рук лікарів.

- А вистачає медикаментів? Держава щось надає?

- Зараз всю допомогу нам надають волонтери. Однак через стрімкий стрибок цін значно впав оборот допомоги. Але потроху справляємося.

- Розкажи, будь ласка, що найчастіше доводиться робити на передовій?

- Витягаємо осколки, обробляємо рани, зупиняємо кровотечі та зшиваємо рани. Проблема у тім, що бійці самі не знають, як надати для себе першу медичну допомогу. Їх потрібно цьому навчати та показувати на практиці, як діяти і що робити в тій чи іншій ситуації.

- Що зараз потрібно для бійців?

- Теплі речі, взуття, матраци, ліки. Списки необхідного увесь час намагаємося виствітлювати. Звичайно, хотілося б, щоб нам більше допомагали, адже одні волонтери не можуть на собі все витягнути.

- Яно, а як реагує на вас місцеве населення? Ви з ними спілкуєтеся?

- Звичайно. Інколи і їм надаємо медичну допомогу. Різні люди - різні думки і погляди. Разом з тим всі хочуть одного - закінчення війни.

- Ще не передумала здобувати медичну освіту?

- Ні звичайно, але теперішня моя мрія - щоб закінчилася війна. Залишатимуся на сході до закінчення бойових дій та пермоги. А як повернуся - є багато роботи. Бійці, які прийдуть із війни,

мають загострене почуття справедливості. Вони часто неправильно розуміють поведінку інших людей. Бійців буде тягнути у "гарячі точки" інших країн. З ними потрібно працювати, а не залишати у такому стані.

У Рівному Яна зупинилася ненадовго. Вже невдовзі дівчина у справах їде до Києва, а вже звідти – знову на схід. Говорить, що доки у країні війна, потрібно не опускати рук і боротися, а відпочиватимемо, коли буде мирне небо над головами.

Ключові слова:

- [Яна Зінкевич](#)
- [допомога](#)